

Земледѣлецъ и змия.

(Бясна).

Веднѣжъ единъ земледѣлецъ намѣрилъ въ земята една замръзнула и полу-мъртва отъ студъ змия.

Той ъкъ съжалилъ и ъкъ занесалъ въ колибата си, гдѣто, като ъкъ стоплилъ на огъня, съживилъ ъкъ.

Змията щомъ се посъвзела малко, спуснула се върху земледѣльца, за да го ухапе, макаръ и да ъкъ бѣше направилъ той таквази голѣма добрина.

— „Зла гадино! Каза ъкъ той, съ таквази ли награда ще ме наградишь за добрината, която ти направихъ?“ И замахна та ъкъ уби съ брадвата си.

Нека никогажъ да не забравяме добринитѣ, които сж ни направили!

Четирма глухи.

(народна приказка).

Въ селото М. живѣялъ единъ старъ чловѣкъ, който се казвалъ Станчо чудния. Той се наричалъ така, защото въ младинитѣ си извършвалъ много чудни работи. Дѣдо Станчо билъ овчаръ. Той нѣмалъ дѣца, та самъ си пасѣлъ стадото. Една пролѣтъ Станчо чудния, като си пасѣлъ на полето стадото, захванжло да гърми и да се свѣтка силно.